

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318200127
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4318200127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: N. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 8. novembra 2018 č. k. 12Csp/4/2018-102 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa určenia, že zmluva č. 8400059381 je neplatná (výrok II.) a vo výroku o trovách konania (výrok IV.) **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Zároveň určil, že zmluva č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a rozhodol, že žalobcovi voči žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 2, § 43a ods. 1, 2, 3, 4, § 43c ods. 1, 2, 3, 4, § 44 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 551 Občianskeho zákonníka a zistil, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola uzatvorená dňa 30. 07. 2013 zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej, ako vyplýva z bodu 5. tejto zmluvy - údaje o požadovanom revolvingu, predstavovala poskytnutá čiastka úveru 1.200 eur so splatnosťou úveru 42 splátok, mesačná splátka 64,29 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.700,18 eura, predpokladaná RPMN 70,02% ročne, ročná úroková sadzba 70,02%, priemerná RPMN úveru 48,52%, poskytnutá čiastka revolvingu 632,61 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky) 1.542,96 eura, predpokladaná RPMN 63,31%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%. Z bodu 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere poskytnutá čiastka, čiže úverový limit predstavoval 1.200 eur, splatnosť úveru 42 mesačných splátok, vrátane úrokov 64,29, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.700,18 eura, poskytnutá čiastka revolvingu 632,61 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky) 1.542,96 eura, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,48%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%. Dňa 30. 07. 2013 bola uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy medzi zmluvnými stranami žalovaným a žalobcom. Podľa bodu 1. dohody o zrážkach zo mzdy, spoločnosť bude mať voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400059381 čiastku vo výške 1.200 eur. V zmysle zmluvy má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver. Podľa bodu 2.II. zmluvy dojednávajú v zmysle § 551 OZ k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti

uvedených v článku I dohody dohodu o zrážkach zo mzdy, príp. iných príjmov. Na základe tejto dohody je zamestnávateľ povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka vždy v riadnom výplatnom termíne a odvádzať im na bankový účet pod VS 8400059381 vo výške 64,29 eura mesačne (čl. 12). Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje. Neobsahuje predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Vymedzenie zabezpečovacej pohľadávky je, ako vyplýva z obsahu zmluvy neurčité, a preto neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu, uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v občiansko-právnych vzťahoch vrátane zmluvných vzťahov majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nemôže byť vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, pre ktoré pohľadávky, v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú sa budú realizovať formou zrážky v prospech veriteľa. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy je na predformulovanej zmluve, ktorá nebola individuálne dojednaná, pričom pri uzatváraní dohody, dlžník, teda spotrebiteľ musí poznať konkrétny druh pohľadávky, ktorú zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. Súd poukázal aj na skutočnosť, že neposlednom rade bola táto dohoda žalobcovi nanútená pri uzatváraní zmluvy o úvere a nebol žalobca s obsahom zmluvy náležite oboznámený, takže absentuje aj zrejmy nedostatok slobodnej určitej a vážnej vôle žalobcu s dohodou o zrážkach zo mzdy. Naliehavý právny záujem žalobcu mal súd preukázaný tým, že žalovaný by reálne vykonával realizáciu absolútne neplatného zabezpečovacieho prostriedku, čím by dochádzalo bez právneho dôvodu k zásahu do majetkovej sféry žalobcu, pričom zamestnávateľ žalobcu bude musieť rešpektovať uzatvorenú dohodu a vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu a žalovaný sa môže na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať. K otázke naliehavého právneho záujmu súd uviedol, že tento je daný, pretože takouto žalobou sa môže odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa žalobca nachádza, pretože len deklarováním vyslovenia neplatnosti dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky zo mzdy. S poukazom na uvedené súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Súd sa zároveň zaoberal ďalším uplatneným nárokom žalobcu, a to vyslovením neplatnosti úverovej zmluvy s tým, že túto zmluvu podrobil kontrole z dôvodu, že žalovaný je spotrebiteľ, a teda je slabšou stranou sporu. Súd považoval za nesporné, že žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky z titulu uzavretej úverovej zmluvy vo výške 1.200 eur na základe zmluvy o úvere. Žalovaný konal pri poskytovaní úveru ako právnická osoba, oprávnená vykonávať podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania úverov a iných finančných služieb s tým, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobca pri poskytnutí takéhoto úveru konal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Z úverovej zmluvy vyplýva, že úver bol skutočne aj reálne zo strany žalovaného žalobcovi poskytnutý, čo nebolo spochybnené žiadnou zo strán sporu, resp. nebolo vyvrátené žiadnym predloženým dôkazom. Z uvedených dôvodov mal tak žalobca postavenie spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a žalovaný má postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd následne preskúmal úverovú zmluvu, ako aj spôsob jej uzavretia a zistil, že žalobca požiadal o poskytnutie úveru vo výške 1.200 eur s dobou splácania 42 mesiacov. Žiadosť žalobca podpísal, ako vyplýva z predloženej zmluvy o úvere dňa 25. 07. 2013. Následne v bode 6. zmluvy o úvere bola vytlačená osobitná tabuľka, v ktorej žalovaný určil podmienky poskytnutia úveru, pričom určil, že výška poskytnutého úveru bude 1.200 eur, splatnosť úveru 42 splátok, mesačná splátka 64,29, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.718, s ročnou úrokovou sadzbou 70,02, RPMN 69,55, priemerná RPMN 48,52, poskytnutá čiastka revolvingu 632,61, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%, ktoré údaje v tabuľke bod 6. zmluvy nekorešponujú s údajmi o požadovanom revolvingovom úvere. Žalovaný, ako vyplýva z uzavretej zmluvy, podpísal takúto zmluvu s najväčšou pravdepodobnosťou a aj dopĺňal údaje uvedené v bode 6. až dňa 30. 07. 2013. Na základe uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že nebola platne uzavretá zmluva o úvere, pretože žalovaný neakceptoval bezpodmienečne a bez akýchkoľvek výhrad návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý bol obsiahnutý v bode 5. označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere, pretože v bode 6. sú uvedené a doplnené aj ďalšie podmienky, s ktorými podľa názoru súdu žalobca nevyjadril svoj výslovný súhlas, a teda išlo zo strany žalovaného o nový návrh na uzavretie zmluvy podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť vyplýva aj priamo z uzavretej zmluvy, pretože žiadosť o poskytnutie úveru bola podpísaná dňa 25. 07. 2013 zo strany žalobcu s tým, že údaje o úvere a podmienkach, za akých schválil žalovaný takýto úver, boli dopĺňané až neskôr a to až 30. 07.

2013. Z uvedených dôvodov tak zmluva o úvere nebola platným spôsobom uzavretá, pretože nedošlo k zhode prejavu vôle medzi návrhom na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu a akceptáciou takéhoto návrhu zo strany žalovaného. Z uvedených dôvodov tak súd vo výroku II. určil, že zmluva o úvere je neplatná a aj v tejto časti súd žalobe vyhovel. Žalobca zároveň žiadal, aby súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko tento nespĺňa podľa vyjadrenia žalobcu náležitosti v zmysle zákona, ktoré bližšie žalobca nešpecifikoval. Súd mal za to, že v tejto časti žaloby nie je naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko súd II. výrokom určil, že zmluva je neplatná, takže už vyslovením neplatnosti zmluvy o úvere je odstránený stav právnej neistoty na strane žalobcu a to spotrebiteľa. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, a keďže žalobca bol úspešný vo väčšom rozsahu v časti žaloby, keď súd vyhovel žalobe v časti výroku I., II., žalovaný bol úspešný v časti zamietnutia žaloby (výrok III.), takže žalobca bol úspešný vo väčšom rozsahu ako žalovaný, avšak súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobcovi žiadne trovy nevznikli, ani si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, i keď súd o nároku na náhradu trov konania rozhoduje bez návrhu v zmysle § 262 ods. 1 CSP, avšak bolo by nadbytočné rozhodovať následne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP, kedy toto uznesenie by už bolo nadbytočné.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie vo výroku o určení, že zmluva č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná a vo výroku o náhrade trov konania. Žalovaný napáda záver súdu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8400059381 je neplatná, pretože zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN a podľa súdu nedošlo ani k vzniku zmluvy. Pre vznik každej zmluvy platí, že musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti, potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Hodnota RPMN nie je žiadnym zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy. Jednoznačne to vyplýva zo znenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400059381, podľa ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) r) a y). Ak by hodnota RPMN bola podmienkou vzniku zmluvy, potom by citované zákonné ustanovenie nemalo žiadny právny význam. Tvrdil preto, že čiastkový záver súdu o nevzniknutí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o RPMN, je v rozpore so zákonom. Súd prvej inštancie v napádanom rozsudku vychádzal zo záveru, že medzi sporovými stranami nebola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 8400059381, pretože sa jej účastníci nedohodli na RPMN, nakoľko návrh na uzavretie zmluvy a jeho prijatie obsahujú odlišné hodnoty tohto údaju. Po právnej stránke potom konajúci súd odkázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že nedošlo k vzniku zmluvy. Závery súdu a rozhodnutie nadväzujúce na tieto závery žalobca napáda aj preto, že súd ani len nezdôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet tvrdia, že takýto formalistický prístup súdu je predčasný. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá (čo je na prvý pohľad zrejme pri údajoch ako adresa a označenie kontrolného orgánu, ktorý je určený zákonom, priemerná hodnota RPMN, ktorý údaj určuje Ministerstvo financií SR). Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda, či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Poukázal na to, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha k zákonu č. 129/2010 Z. z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase, kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď

údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru, či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z. z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z. z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne navrhol žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedeného žalobca tvrdí, že otázka dohody o RPMN nebola zo strany súdu ani len posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Zákon č. 129/2010 Z. z. vôbec nepredpokladá, že by sa náležitosti vymenované v § 4 ods. 2 mali dohodnúť, vyžaduje, aby boli v zmluve uvedené. Na základe uvedených skutočností tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, alternatívne sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení i k odvolaniu žalovaného uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie sa stotožňuje. Uviedol, že prikladá rozsudky súdov, kde je rozhodnuté, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Poukázal na neprijateľné podmienky obsiahnuté v zmluve - poplatky, ktoré zaväzujú spotrebiteľa k plneniu za čisto administratívnu agendu, jedná sa o finančný záväzok spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodávané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa, čo zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s VOP de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov alebo informáciami o poistení. Ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky sú dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská doložka. Na základe týchto neprijateľných zmluvných podmienok je zmluva neplatná.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného vo veci samej nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa určenia, že zmluva č. 8400059381 je neplatná (výrok II.), ako aj vo výroku o trovách konania (IV.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná, určenia, že zmluva č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná a určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Zároveň určil, že zmluva č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a rozhodol, že žalobcovi voči žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Z dôvodu, že žalovaný podal odvolanie len vo výroku o určenie, že zmluva č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná a vo výroku o trovách konania, sú predmetom preskúmania odvolacím súdom len tieto výroky a výrok o určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400059381 zo dňa 30. 07. 2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná (výrok I.) a výrok o zamietnutí zvyšnej časti žaloby (výrok III.) sú už právoplatné.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie z pohľadu skutočností, podstatných pre rozhodnutie veci v napadnutom vyhovujúcom výroku (II.) riadne zistil skutkový stav veci a vec v tejto časti aj správne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa určenia, že zmluva č. 8400059381 je neplatná (výrok II.) a vo výroku o trovách konania (IV.) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v tomto napadnutom výroku sa stotožňuje, na tieto v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v danej veci rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie sa zaoberal námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní. Na potvrdenie záverov súdu prvej inštancie, k dôvodom odvolania žalovaného odvolací súd dodáva nasledovné.

10. Žiadosti o poskytnutie úverov obsiahnuté v bode 5. zmlúv o revolvingovom úvere predstavujú návrhy na uzavretie zmlúv podľa ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Ak žalovaný zmenil niektoré z dohodnutých náležitostí zmlúv, v danom prípade výšku RPMN za úver (z 70,02% na 69,55%), predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (z 63,31% na 60,48%), fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhov žalobcu, ktoré je potrebné považovať za nové návrhy. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či táto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Tieto nové návrhy museli byť prijaté žalobcom v zákonom predpísanej písomnej forme. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ustanovenia § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu nedošlo, preto zmluva o revolvingovom úvere vzniknúť nemohla. Po vyplnení bodu 5. zmlúv mal mať žalobca všetky informácie, za akých bude úver poskytnutý. Ak po vyplnení tohto bodu žalobcom (či už samým, alebo v spolupráci so žalovaným) došlo k zmene ohľadne RPMN, nedošlo k prijatiu návrhov, a to bez ohľadu na to, že spôsob výpočtu RPMN je stanovený právnym predpisom. Aj keď spôsob výpočtu RPMN stanovuje zákon, teda nejde o dohodu medzi stranami o RPMN, výška RPMN závisí od údajov, na ktorých musí dôjsť medzi stranami k dohode. Ak došlo od 25. 07. 2013, kedy strany vyplnili údaje o požadovanom revolvingovom úvere do 30. 07. 2013, teda za päť dní k zmene RPMN úveru, aj revolvingu, znamená to, že muselo dôjsť k zmene údajov, od ktorých závisí výška RPMN vypočítaná v zmysle zákona. Aj za predpokladu existencie ústneho, či konkludentného súhlasu s novým návrhom zmluvy, čo ale nebolo preukázané, zmluva by bola neplatná pre nedostatok predpísanej formy. Odvolací súd ešte dodáva, že pokiaľ z údajov o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že predpokladaná RPMN je 60,48% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,20%, už z tohto je zrejmé, že RPMN bola určená nesprávne, pretože RPMN určuje percentá z dlžnej čiastky, ktoré musí dlžník za úver zaplatiť za obdobie jedného roka vrátane správy úveru a ďalších nákladov s ním spojených, ako napríklad poplatky súvisiace s poskytnutím úveru, poplatok za úverový účet, poistenie úveru, zatiaľ čo percento úroku znázorňuje len cenu požičaných peňazí bez ďalších nákladov, RPMN zahŕňa všetky reálne náklady. RPMN teda nemôže byť nižšia ako úrok, keďže okrem úroku zahŕňa aj iné poplatky. Ak potom bol údaj o RPMN uvedený nesprávne, zmluva nespĺňa náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, a preto ju treba považovať aj za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle tohto ustanovenia. Keďže pre zmenu vstupných údajov potrebných na výpočet RPMN došlo k neprijatiu návrhu, je zmluva neplatná a potom to, že by bola aj bezúročná a bez poplatkov pre jej nesprávny výpočet je v danej veci už bezpredmetné a okrem toho, v tejto časti je už rozhodnutie súdu prvej inštancie (zamietajúce z iných dôvodov) právoplatné. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa učenia, že predmetná zmluva je neplatná podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Predmetom odvolacieho konania bol aj výrok o trovách konania, závislý od výroku o neplatnosti zmluvy. Keďže žalovaný v odvolaní žiadne dôvody vo vzťahu k tomuto výroku neuviedol, odvolací súd, vzhľadom k preskúmaniu tohto výroku v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).